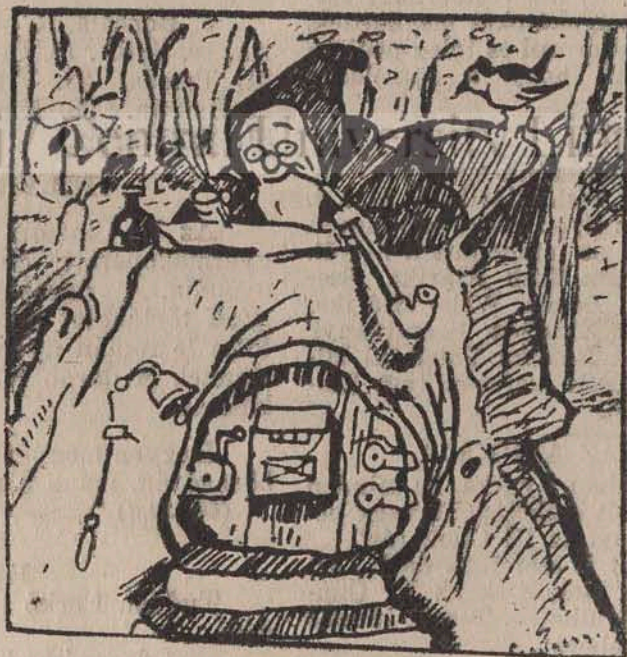

UJ CIMBORA

Az Uj Cimborá Családszövetség képes gyermeklapja

MEJELNIK HAVONTA HÁROMSZOR
SZERKESZTI ÉS KIADJA:
F. LÁSZLÓ MARCELLA

MIKULÁS BÁCSI LEVELET IR AZ UJ CIMBORÁKNAK

Kedves kiesi cimboráim! Megkaptam a leveleteket. A tiedet is Szabesika, meg a Janikáét, Evikéét, Katinkáét és a többiekét is. Irjátok, hogy nagyon vártok. Hát csak készítetek ki a cipőcskéket, meg a csizmácskákat. Nem szükséges mindakettőt, elég csak az egyiket az ablakba tenni. Hogy aztán mi lesz

benne, virgács-e, vagy valami finom édesség, az titóletek függ. Az én kiesi szógám, ez a kis szürke veréb a hátamnál mindent megtud és mindent elmond nekem rólatok. Hát csak vártok kedves kiesi cimboráim, Mikulás estéjén, majd elnézek felétek . . .

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

AZ UJ CIMBORA NAGY KARÁCSONYI SORSOLÁSA.

No kis cimborák, hegyeztetek füleiteket, mert amit most irunk nektek, annak bizomyára örülni fogtok. Nagy karácsonyi sorsolást csinál az Uj Cimborá azok számára, akik karácsonyig új kis cimborákat szereznek, de azok számára is, akiknek az előfizetésük dec. 31-ig bezárólag rendben van. A sorsoláson résztvehetnek még azok is, akik hátralékaikat legkésőbb dec. 15-ig beküldik. A sorsoláson a szerencsés nyerő tulajdonosa lehet egy szép könyvnek, de lehet majd nyerni töltőtollat, babát, kis rajzfüzeteket, angol festékkészletet, írószereket, ceruzahegyezőket, kis repülőgépet és még sok más érdekes dolgot. A dec. 10.-i számban már 10 nevet kisorsolunk. A többit a karácsonyi számra hagyjuk.

Igyekeztek tehát új kis cimborákat szerezni, ha apukátokat, anyukátokat megkérítitek, ők is segítenek nektek toborozni és főleg pedig a hátralékokat beküldeni, hogy a sorsoláson nyerhessetek.

TOBORZÓ.

Olyan ügyes kis toborzónk sem sok van, mint Valea lui Mihaion Tóth Klárka V. el. o. t. No nem is féltém én az ilyen életrevaló eleven gyermeket — megállja az mindenütt a helyét. A következőket toborozta Tóth Klárka: Szolomayer Évike, Polyák Barna, Weiss Klárka, Oláh Katóka, Kárászi Erzsébet, Szentiványi Éva, Pete Sárka, Izsák Rózsika Valea lui Mihaion, Fehér Jánosné Ploesti szerezte: Ing. Wilhelm Fridrichet Ploesti.

GYURKA ÉS AZ APUKÁJA.

— Mit szeretnél jobban Gyurka, ha minden tíz napban kapnál 17 lejt csokoládéra, vagy pedig megrendelném neked az Uj Cimborát?

— Hát a csokoládét is szeretem, de ha azt megeszem, se pénz, se csokoládé, az Uj Cimborának meg mindig örülhetek. Tessék inkább megrendelni az Uj Cimborát.

* * *

Semmiel sem szerezhet szülő nagyobb örömet gyermekének, mintha karácsonyi ajándékkul megrendeli neki az Uj Cimborát. Játék, ruha, cipő, édességnek csak addig örül a gyermek, míg kapja, de egy jó gyermekujáság minden megjelenő számával új örömet szerez a kicsi olvasónak.

Az Uj Cimborák testvérszövetsége Valea lui Mihaion, a seini-i, baiamarei kis cimborák példáján felbuzdulva, most a Mihályfalván is megkötötték egymással a gyermekek a testvérszövetséget. Fogadást tettek, hogy egymást úgy fogják becsülni és szeretni, mintha testvérek volnának. Minden vasárnap délután összejönnek mindig egy más-más kis cimboránál 1½—1 órát együtt töltenek, a nagyok olvasgatnak, a kicsiknek, akik még nem tudnak olvasni, rejtvényt fejtenek, bélyeget cserélnek és énekelgetnek. A Testvérszövetség elnöke Andrassy Péter I. g. o. t., alelnöke Solyom Fekete Pityu I. g. o. t., pénztárosa Betuker Mária, pénztár-ellenőrző Brezovszky Gizike, levelező és krónikás Tóth Klárka. Isten áldása kísérelje a testvérszövetségi munkatokat, valea-lui-mihai kis cimborák!

December hónapban a következő névnapok vannak:

4. Borbála. 6. Miklós. 7. Ambrus. 8. Mária. 10. Judit. 13. Lucia. 15. Valér. 16. Etelka. 21. Tamás. 23. Viktoria. 24. Ádám, Éva. 26. István. 28. Kamilla. 30. Dávid, Zoárd. 31. Szilveszter.

HELYREIGAZÍTÁS

Az Uj Cimborá 33-ik számában közölt gyermekoperett címét hibásan szedte a nyomda. A darabot László Marcella írta „Zizi története“ címen, Dna Codreanu fordította le román nyelvre „Ciuperca veninoasa“ címmel. A darab csak városi előadásokra alkalmas.

Hegyen megyen, völgybe vág, kanál füle, bőrnadrág, maga a mészáros. Mi az?

(Tarkas)

HUMOR.

Tudóka Ferkó teszi fel a következő kérdést:

— Édesapám, ha egy darázs rászáll a csalánra, a darázs csipi meg a csalánt, vagy a csalán a darázst?

KARÁCSONYRA

gyermekfelvételek olesón eszközöltetnek: Aszódy fényképész üzletében, Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

MIKULÁS APÓ.

Ihol van, itt van, itt van Mikulás apó!
Fehér a szakállá, fehér, mint a hó.
Ó az, senki más,
Kedves Mikulás,
Drága Mikulás!
Isten hozott hozzánk, kedves öregünk!

Óh mennyi szépet s jót hoztál minékünk!
Áldott a lépésed,
Az érkezésed,
Kedves Mikulás,
Drága Mikulás!

Benedek Elek.

Budavár

Irta: Józsa János.

Odorheiu közelében a Nagyküküllő jobbpartján kopasz sziklatömb ötlük a szemünkbe. Ezen a sziklán ékeskedett a székely nép történetében annyira híres és büszke Budavár. Ma is sokat emlegetik e vár történeti szerepét.

A várat monda szerint Buda király, Attila bátyja emeltette s az ő nevéből Budváranak nevezték el. Attila, a hunok nagy királya, itt töltötte gyermekkori éveit. Itt tanulta meg a nyilazást, a kardforgatást és a lovagolást. Itt játszott háborusdit a hun főurak gyermekeivel. A budvári erdőben leste el a vadászat szenvedélyes mesterségét, melyet a király korában is nagy kedvteléssel űzött. A nagy kiterjedésű hun birodalom összeomlása után, Csaba királyfi seregéből kiszakadt hun vitézek itt ütötték fel legelőször a tanyájukat. Szébb és védettebb helyet nem is találtak volna az egész Székelyföldön. A vár tövében húzódik a regényes és himes rétű Küküllő völgye, ahol a vár vitézei legeltették paripáikat. A sziklatömb majdnem minden oldalról annyira meredek, hogy az emberfia meg nem közelíthette. Nem esoda tehát, ha a hun harcosok, akik már előbb felismerték e hely gyönyörű fekvését, újra építették legerősebb várukat.

A székelyek, a hunok egyenes leszármazottjai, sokat küzdöttek a várért a népvándorlás korában. Életüket és vérüket áldozták fel érte. Itt e várban állandó lakhelyük, vagy jobban mondva székhelyük volt a főrabonbánoknak s ezért az egész Székelyföldnek vallási és katonai középpontja lett. Virágzó élet indult meg a vár körül. A vár aljában népes falvak keletkeztek, melyekből később kialakult a mai Székelyudvarhely.

Budvárában őrizték a pogánykorban a nemzet áldozó poharát, mellyel bemutatták az áldozatokat. Az országgyűlés itt ülésezett és hozta törvényeit az egész székely nemzet számára.

A kereszténység felvétele után ispánok lettek a székelyek vezetői. A székely ispánok korában is Budvár volt a Székelyföld főerőssége és középpontja. Az ispánok itt székelték és minden időben kötelezték magukat annak megvédésére. A vitéz és bátor ispánok szakadatlan sorában a legnagyobb volt Sándor István. Ő volt az utolsó székely ispán. Alatta történt, hogy tatár hordák támadták meg Budvárat és ő utolsó esep vérig harcolt a vár falain. A vár vitézei, mintegy háromszázan, látván a kapitány hősies ellenállását, annyira fellelkessedtek, hogy oroszán erejével harcoltak a várért. Bár a várat nem tudták megmenteni a kutyafejű tatároktól — mégis halált nem ismerő elszántságukkal kiérdemelték az igazi hősök nevét.

A tatárok a várat felgyújtották és felduldták. Nyomukban csak romok és füstölgő üszkök maradtak. Az embereket rabláncra fűzve cipelték magukkal. Siralmas állapotba jutott akkor a vitéz székely nép!

A tatárdulás után a büszke vár még romjaiban is sokáig dacolt az idők vasfogával, míg végre egyenlővé lett a föld színével. Ma gyep és bokrok fedik a hatalmas vár helyét, de régi dicsőségét arany betűkkel örökre belevészte a történelem lapjaiba.

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen

IRTA: TELEKY DEZSŐ

8

A „holland” szó alföldet jelent. Ez az ország teljesen sík. Felszíne átlagosan csak 50 méterrel magasabb a tenger színénél.

De a part az ország több részén egyvonalban áll a tengerrel s ezért hatalmas földszáncok, magasra kiemelkedő föltések védik a partokat a tenger felduzzadó áramlása ellen. Ha ezek a védő földszáncok nem volnának, akkor a tenger dagálya Hollandiának parti részeit és alacsonyabban álló területeit elöntené, sőt el is pusztítaná. Lám a Zuider-See, Hollandiának óriási tengeröble úgy keletkezett, hogy a XIV. században mintegy hatszáz évvel ezelőtt, egy irtózatos erejű orkán átszakította az északnyugati parti föltésének egyik gyengébb falát, s a tengeráradat az országnak körülbelül negyedrészt elborította. Azóta több mint egy fél évezred telt el, de a tengert erről az elöntött területéről visszaszorítani nem lehetett.

Hollandiának az is egyik érdekes különlegése, hogy az országot sűrűn, négyzetlaku csatornahálózat táblákra osztja. Ezek a csatornák csolnakkal járható víziutak, melyek egy-szersmind az egyes földbirtokok határai, mondhatjuk: vízi kerítései. A városokban ezeken a csatornákon nagy a közlekedés, ami az utcáknak ember és teheráru forgalmát lényegesen csökkenti. Ahol ezek a csatornák torkolnak, ott felemelhető és lebocsátható zsilipek vannak, amelyekkel dagály beömlését gátolják meg.

— Ni mi szépen elkanyarodtunk az északi iránytól! . . . Hé, Barnabás, ébredj! Látod-e hova juttattál? Hallod-e? Ide figyelj, mert mindjárt kidoblak innen! — s félkézel úgy megrázta ökelmét, hogy majd kirázta a bundából.

Barnabás ijedten belekapaszkodott az ülőhelyébe. — Egyszakadás, földindulás! . . . dagogta rémulten.

— Nézz le és csodálkozzál! Láttál-e ilyen

gyönyörű panorámát?

Barnabás sokáig törülgette a szemét, amíg végre kinyithatta. De aztán is csak ostobán bámult a messzeségbe.

A gép vigan száguldott előre, s mindegyre újabb és újabb érdekes képek tárultak fel a mélyből. Most közelednek egy nagy parti város fölé.

Ennek a városnak, mely a Zuider-See partján fekszik, legyezőalakja van. A legyező felső részét egy szépen ivelő csatorna határolja, alsó részét a tengeri kikötő. Ezt a félkörhöz hasonló várost párhuzamos vízesatornák osztják fel keskeny sávokra, melyeket gyönyörű épületek, paloták, templomok, kertek, parkos sétaterek díszítenek. A csatornákat százával keresztezik a hidak. Minden hid külön-külön utcába vezet. A csatornák vizein gőzösök, fürge csolnakok usznak be a városba, amelynek párhuzamos utcáinak az emeletes házak úgy tűntek fel az alacsonyan szálló repülőgépről, mintha egymás után megdőlvé földig hajolnának. Mintha előre-hátra dőlné a sok utca, tántorogna a sok épület, részeg volna az egész város. A repülőgépen utazóknak sok ilyen különös látványban van részük.

— Ez a hely nem más, mint Amsterdam. Hollandia fővárosa — dörmögte magában Talpas. — No e város közelében le is szállunk, s itt megveszem az iránytűt. De vajjon hol a repülőtér? Hol álapodhatunk meg? Egyebet nem tehetünk, mint szép lassan leereszkedünk a városon kívül valamilyen elhagyott térségre.

Már olyan alacsonyan szállot a gép, hogy a város Katalin-templomának toronykeresztjét majdnem leverte. A királyi palota hatalmas épületét még Barnabás is megbámulta. Most már ő is kezdett figyelni, egészen magához tért.

Erdeklődéssel nézte az átrepült párhuzamos csatornákat. S mikor a gép tizenkilencedik csatorna felett is keresztülvágott, eljutottak a város másik végére. Az utolsó házaktól körül-

belül félkilométernyire egy temető kőfala mellett lebocsátkoztak a kopár mezőre.

A motor lassított. A leszállás simán, zökkenés nélkül sikerült. Egy élőlény sem volt a közelben. (Folyt. köv.)

AZ ELJÖVENDŐ MIKULÁSHOZ.

Jó Mikulás bácsi újra köszöntelek,
 Én öszülő mama s velem sok-sok gyerek.
 Hosszu szakáladból mennyi álmom fakadt,
 És az álmodásnak vége soh' sem szakadt.
 Reszketett kis szívem, amikor vártalak,
 Pedig virgácsokkal soha sem láttalak.
 Ha a zord december ránk fujta a telet,
 Te sugároztlánk ránk szivderítő kedvet.
 Fényes szakáll voltál a zuzmarás fákon,
 Te mosolyogtál a szép piros almákon,
 Te kukueskáltál be minden ablakszemen,
 Te voltál a nap, a hamuszürke egen,
 Te voltál a holdfény ezüstös uszálya,
 Főfehér utéknak vakító ruhája,
 Csilingelő szánkák édes muzsikája,
 Millió gyermekszív decemberi álma.

Livada.

Kirjárné Kovács Emma.

NAGYOTMONDÓ GERGELY BÁ' HIHETELÉN MONDÁSAIBÓL.

1-ső kép

El sem hinnétek tán, ha nem saját számmal mondanám el az esetet. Szibéria országban keserves rabságban sinylődött a sok szép magyar vitéz. Oszt' nagy éhség volt mindenfelé az országban. Szegény magyar foglyok, megettük mi még a fa kérget is. Egyszer — hogy, hogy nem, ezekben az éhséges napokban egy pompás, friss hosszú kenyérhez jutottam..

Karácsonyi pásztorjáték

Írta: Kovács Nándor.

— Öt jelenetben. —

Pista: Egyrészt azért is megyek Jeruzsálembe, hogy ott egy orvossal beszéljek. Remélem Isten után, hogy én még mindkét szememre fogok látni.

Gyuri: Beh jó ájtatos fiu vagy te Pista! Imádkozzál értünk is, hogy semmi baj ne érjen. Téged a jó Isten inkább szeret, kérjed Őt arra is, hogy küldje el már a Messiást, mert bizony szükség volna rá ebben a pogány világban!

Jóska: A Messiást? Hej fiuk! ha én azt az időt megérhetném! De hát milyen is lesz az a Messiás? Aztán mit fog csinálni e világnak? Vajjon hoz-e nekünk szegényeknek valamit? Beh jó volna ezt tudni ám! (lefekszik.)

Pista: Én azt hiszem, hogy nagyon áldott szívé király lesz, mert sokszor hallottam az öreg okos emberektől e szép beszédet:

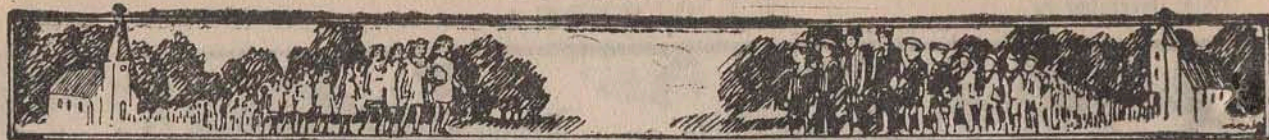
„Mikor már az Isten mindent megteremtett,
 Az embernek adta a szép édenkertet;
 Boldogságnak, üdvnek volt ez a tanyája,
 Tiszta örömöknek földi menyországa.
 Ámde Éva, Ádám rosszat cselekedtek.
 A tiltott gyümölcsből, mind a ketten ettek;
 S mert így a nagy Isten törvényét megszegték,
 A szép édenkertet és a menyországot,
 Istennek látását, örök boldogságát
 Mind, mind elvesztették.
 De az Ur irgalmát nincs, aki megmérje:
 Fölvette a bűnöst újra szent kegyébe.
 Messiást, Megváltót ígért neki áldva,
 Ki majd a világot a bűntől megváltja.
 Messiást, kit Ő küld, s aki köztünk élve
 Visszavisz majd minket az Ur kegyelmébe.“

De ne beszéljünk már tovább, adjon Isten jó éjszakát! (lefekszik.)

(A többiek is egymásnak jóéjszakát kívánva lefekszenek; közülök 1—2 horkol; az egyik fejét subája alá huzva mondja: „Brr! beh hideg van.“)

Gyuri (törődötten felkelve): De én még nem fekszem le; előbb körülnézek a nyájnál, hadd lássám, nem tévedt-e valamelyik félre.

nehogy a farkas elragadja. (Elmegy a kolomp hangja után.)

(Míg a pásztorok alszanak, a szinfal mögött felállított énekesek (inkább leánykák, mint fiúk) eléneklik a „Dicsőség mennyben az Istennek“ c. karácsonyi ének első versét karban.)

Gyuri (az ének végén lélekszakadva fut be, nagy lármát csapva társait így ébresztgeti): Pásztor társak! Hogy is tudtok aludni? Talán ti még nem is tudjátok, hogy mi történt ma késő este? . . .

Mindnyájan (álmosan felugornak, 1—2 visszaesik): Halljuk, halljuk! Mi is történt?

Gyuri: Halljátok hát hű pajtasok,

Ilyet senki még nem látott.

Amint a nyáj előtt álltam,

Vigan, szépen furulyáztam,

S felnéztem az égre, valljon,

A fiastyuk merre vagyon?

Uramfia! mit lát szemem?

Ketté nyílt a magas menny;

S legott fényes angyal-sereg

Repült el a fejem felett;

Szép énekek bongva csengve

Most is itt zeng a fülemben:

„Dicsőség az Istennek

S béke az embereknek!“

(Erre az angyalok a szinfalak mögött éneklük: „Dicsőség mennyben az Istennek“ c. karácsonyi ének 2-ik versét; a pásztorok arra az irány felé mutogatnak, ahonnan az ének hallatszik.)

Gyuri: Im igaz, amit beszélek,

Ujra zeng az égi ének;

Szóljatok: e drága zengzet

Ugyan hát mit is jelenthet?

Jóska: Pásztor társak, jóbarátok!

Mondok egyet, hallgassátok;

Öreg apám mikor még élt,

Szegény arról sokat beszélt:

Hogy nemsoká itt az idő,

Mikor jó az Üdvözítő,

Ki megváltja a világot,

S megnyitja a menyországot.

Hátha ez az édes ének,

Mit angyalok hirdetének,

S az a csillag ott az égen,

Jel, hogy kiről szól az Irás:

Megszületett a Messiás!

Várjatok azért még keveset

Aztán menjünk

Zengve menjünk

Amerre a csillag vezet.

IV-ik JELENET.

(Az angyalok öltözéke fehér, hajuk leeresztve; fejükön koszorút, vállukon szárnyat viselnek; a pásztorokhoz közelebb lépve eléneklik „Ne féljetek pásztorok“ című karácsonyi ének mindkét versét, egyik angyal előlép, s eképp szól a pásztorokhoz.)

I. Angyal: Ne féljetek pásztorok!

Hisz én örömhirt hozok;

Kit rég epedve vártok,

Eljött már Messiástok.

Betlehembe menjete,

S ez lészen a jel nektek:

A várostól nem messze,

Csillagfényvel övezve

Találtok egy istállót,

Istállóban egy jászolt,

Jászolban kis csecsemőt,

Jertek, imádjátok Őt!

Jóska: Magas mennyben nagy Isten!

Álom-e ez, vagy való?

II. Angyal: Mit kétkedtek emberek?

Inkább örvendezzete!

Hogy ti vagytok az elsők,

Melyben Isten kegyelmét

Csodálja a föld, s az ég,

Rajta hát siessete,

Kis jászolhoz menjete!

(Erre az angyalok visszavonulnak.)

Miska: Pásztorok hát angyal szóra

Álljunk készen indulóra!

Mert való, mit lelkünk sejtett,

A Megváltó megszületett,

Nyájunkat most hagyjuk hátra,

Gondot visel Isten rája.

S menjünk öröm énekekkel,

Hova hi az angyali jel:

Imádni kis Királyunk,

Kiben üdvünkre várunk.

Gyuri: Isten velünk, angyal vezet;

De még előbb szólok egyet;

Üres kézzel csak nem megyünk,

Ily fukarok tán nem leszünk.
Vigyünk neki ajándékot,
S lábaihoz tegyük le ott.

Gyuri: Hát te Samu mit viszel a kis Jézuskának?

Samu: Én viszek egy kis báránykát.

Gyuri: Én meg kertünk szép virágát.

Miska: Ajándékom lesz jó, friss sajt.

Jóska: Lány kenyeret én viszek majd.

Pista: (jobbát szívére téve, s égre nézve)
Én meg szívemet ajánlom fel!

Gyuri: És most kiki gyorsan el,

Ajándékát hozza el,

Hogy azután sietve

Mehessünk Betlehembe!

(A pásztorok az ajándékokat magukhoz véve az énekesekkel karban éneklük: „Betlehemi pusztán örvendetes hír van“ mindkét versével. Az ének alatt a függöny le van eresztve, hogy ez alatt a Betlehembe levő gyertyák meggyújtassanak.)

(A Betlehem előtt Mária balról ül, sz. József jobbról áll, az angyalok pedig mellettök; a pásztorok sapkájukat levéve mindkét oldalt térdepelnek. — A Betlehem barlang szerüen rendezendő be a színpad közepén; a jászol kövek és mohából alakítandó, s körülötte egyes állatfigurák helyezendők el. A Betlehem fölött csillag függ; elől félkör-ievn e fölirat: „Gloria in excelsis Deo“!)

V-IK JELENET.

Samu (báránykát tartva kezében előre lép, sz. Józsefhez fordulva így szól): Jó bácsikám, én akarnék valamit mondani, ha meghallgatást nyernék.

Sz. József: Mi kell édes jó pásztorom?

Mond el szépen, majd pártolom.

Samu: A mi szívünk csak egyet kíván,

S ez az egy az új kis király:

Ő, akiről örvendezőn

Szólt az angyal kiünn a mezőn.

Sz. József: Valóban szép a kívánság'tok.

A kisdedet im' itt látjátok:

(a jászol felé mutatva, hová egy nagy baba van helyezve)

Itt az ő édes anyja,

Kit választta Isten titkos szent ma-lasztja.

2-ik kép

Három napja nem vót falat a számban.
Hogy el ne rabolják tőlem a drága zsákmányt,
kimentem egy közeli kis erdőskébe, hogy ott
majd eszegetek belőle.

Mária (a jászol felé mutat):

Igen, itt fekszik Ő,

A megjósolt Üdvözítő.

Samu (letérdelve):

Édes kicsi Jézuska

Kisdeded barátja!

Én szegény pásztor gyermek vagyok,
Kincsem ninesen, azt nem is hoz-

hatok:

De hoztam egy kis báránykát,

Oh jó pásztor fogadd el hát.

Sengedd, hogy legyek oly jó, szelíd,

Miként e kis báránka itt.

Sz. József (kinek-kinek ajándékát átveszi, megköszöni, s a jászol mellé helyezi): Köszönjü fiam, áldjon meg ezért a kis Jézuska!

Gyuri (a Betlehemmel szemben letérdel): Égi kisded im eljöttünk te szent imádásodra, S virágokból font koszorut hoztam hódolatodra. Ajándéknak csekély ugyan e hervadó kis virág. De vigasztal az a tudat, hogy Te szívünk nézed, amely ád. Fogadd el hát Jézuska e koszorut oly szívesen, amily ógő szeretettel én azt neked kötöttem. S bár elhervad e koszorud örökké él szerelmem, mellyel ime hódolattal szent lábaidhoz leteszem.

(Az ajándék átadása után előbbi helyére viszatérdel.)

Jóska: Szép Jézuska, kisdeded barátja!
 Én is hoztam valamit számodra:
 Friss kenyeret gyenge kis kezedbe,
 Édes anyám a tegnap sütötte;
 Arra kérlek, hogy úgy szeress en-
 gemet,
 Mint ahogyan én szeretem ezt a
 puha kenyeret.

Miska: Én meg sajtot hoztam neked,
 Ami tőlem kitelhetett;
 De hidd el, hogy nagy örömmel
 Hozta ezt jámbor gyermeked,
 Nem kívánok én mást tőled,
 Csak arra kérlek Jézuskám:
 Áldjon meg picis kis kezéd,
 S tartsál meg az erény utján.

Pista: Kis Messiás! Ime én is jászolodhoz
 borulok, s mint hű szolga királyának alázattal
 hódolok. Szegény vagyok, nem hozhattam
 ajándékot én neked, de elhoztam, mivel bírok:
 érted égő szívemet. Ez volt az én egyetlenegy
 és legdrágább birtokom, azért neked drága Jé-
 zus ajándékol ezt hozom. S engedd, ha majd
 nem dobban már testemben e szív többé, Érted
 égjen és dobogjon fenn az égben örökké!

Mária (Pistát magához inti, aki elébe megy
 s letérdel):

Jövel idébb őszinte gyermek,
 Isten kegyét ily jóság nyeri meg;
 Hadd érintsem szemed kezemmel:
 Jézus nevében láss' ezennel!

(Ekkor Pista szeméről leoldja a kendőt, s uj-
 jaival szemét megérinti: Pista látását vissza-
 nyerve, örömeiben így kiált fel)

Pista: Oh mily erős a kis Jézus neve,
 Jó anyja mily csodát művelsz vele:
 Fájós szemem rögtön meggyógyula,
 S mindkettővel tisztán látok újra!

Sz. József: Kedves pásztorfiúk! Szívessé-
 gteket ugyan mivel viszonzhatnak?

Mária (karjait áldásra kiterjesztve): Ör-
 vendjete! A kis Jézus szerelme lesz jutalma-
 tok.

(A játék végén egy fehér-ruhás leányka a szin-
 pad közepére állva elmondja a „bucsuzót“.)

(Vége.)

3-ik kép

El voltam gyengülve az éhség miatt. Alig
 álltam a lábamon. Neki támaszkodtam hát egy
 fának . . .

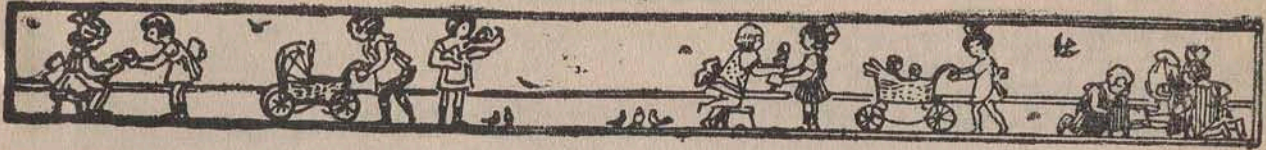
MIKULÁS BÁCSI MÉG MOST IS JAVIT.

Mikulás előestéjén Katóka és Pistike nagy
 izgalomban voltak. Mielőtt lefeküdtek volna,
 mindketten az ablakba tették a cipőiket. Kató-
 ka ünnepi, kivágott lakkecipőjét helyezte az ab-
 lak könyöklő-párnájára, Pistike, a ravasz, kis
 számító titokban, hogy senki se lássa, nemcsak
 füzőcipőjét, hanem rámászáru csizmáját is
 kirakta a függöny mögé. Ugy gondolkozott a
 kópé, hogy milyen jó lesz, ha a Mikulás mind
 a négy lábbelijét megtölti fűgével és dato-
 lyával.

Katóka hamar levetkőzött. Elmondta esti
 imádságát s azután boldog nyugalommal bujt
 paplana alá. Pistike ágyában forgolódva, hamis
 mosolygással élvezte csalafintaságát. Előre él-
 vezte, milyen nagyszerűen csapja be az öreg
 nagyszakállas Mikulás bácsit. Mig Katóka rö-
 vid idő alatt elaludt, Pistike az egész éjszakát
 nyugtalanul töltötte. S mikor még csak szür-
 kült a hajnal, az első kakasszóra izgatottan fel-
 ült s kémlelve nézett az ablak felé.

Derengő világosság szűrődött be a sötét szo-
 bába. Több sem kellett neki! Óvatosan kimá-
 szott az ágyból s nesztelenül az ablakhoz lopa-
 kodott. De az ijedtségtől majdnem sábvánnyá
 változott. A csizmájából egy fényes virgács, a
 cipőjéből valami fehér papírféle emelkedett ki.

Viszont Katóka lakkeipőjében színes dobozok és aranyos diók voltak.

Pistike félenken bujt vissza az ágyba, még a paplant is a fülére huzta. Ugy látszik, Mikulás bácsi mindent tud! — töprengett magában Pistike és érezte, hogy arcán szégyenpir fut végig. — Most mi lesz velem reggel? Katóka látni fogja csizmámban a virgácsot! S azt a fehér lapot is! Vajjon mi lehet az? Talán csak nem levél! Hátha irt nekem a Mikulás bácsi! Ugyan bizony mit is irhatott? Bizonyára nem dicsért meg. Alighanem összeszidott. De hát én ugy sem tudom elolvasni, még csak a jövő évben megyek az iskolába. Elég baj az, hogy Katóka már jól olvas. Ő majd csupa kíváncsiságból elolvassa, mit izent nekem Mikulás bácsi! Hát hogyha nem valami szépeket izent. Hátha kérdőre von, miért tettem ki az ablakba a cipőt is, a csizmát is? Miért akarok többet kapni, mint Katóka? Talán jobb vagyok nála? Talán engedelmesebb vagyok, mint ő? Hogy nyalánk vagyok, azt jól tudom. Az édeslyukas tészták közül én szédtem ki a mazsolát... Jaj, jaj! Ezeket Mikulás bácsi mind megtudhatta s ezért haragudhatott meg reám... Nem... semmikép sem! Katóka ne tudja meg, mit irt nekem Mikulás bácsi! A cipőmből csak azért is kivesszem azt a papírt s eldugom vagy eltépem. Most még mindenki alszik. Senkisésem fogja meg látni, mit csinálok? A vesszőt is eldugom! — s rövid tusakodás után Pistike ismét kimászott az ágyból, az ablakhoz suhant. De amikor a vesszőt izgatottan kirántotta a csizmából, leverte az ablakból a csizmát is, meg az egyik cipőt is.

A nagy koppanásra mindenki felriadt a hálószobában. Apuka is, anyuka is. Katóka álmából magához térve, egy pillanat alatt az ablaknál termett. Pistike zavartan, bűnös arccal állott előtte, kezében a virgácsal.

— No mi az urfi? — szólította meg apuka a restelkedő Pistikét. — Mi van a kezében, jómadár?

Pistike konokul hallgatott. A vesszőnyalót a földre ejtette.

— Talán csak nem virgács? — csodálkozott anyuka megdöbbenve.

Pistike szó nélkül ágyához kullogott. Pár-

nájára hanyatt vágta magát s ajkát harapdálva, bosszusan nézte az egyre világosodó mennyezetet. Egyszer csak úgy érezte, mintha az egész szoba keringett volna vele. Behunyta égő szemét... De most mintha veres karikák táncoltak volna előtte s ütemben sügták-zugták volna: Szégyeld magad! Szégyeld magad!

— Mennyi cukrot, diót hozott nekem a jó Mikulás bácsi! Két doboz csokoládét is — esengett Katóka vidám hangja. — Hát vajjon Pistike a vesszón kívül kapott-e még valamit? Nini, egy cédula van az üres cipőjében.

— Cédula? — kérdezte apuka meglepődve. Hozd csak ide Katóka. Hozd csak ide azt a cédulát. Hadd olvassuk el, mi van rajta?

Apuka felcsavarta a villanyt, hogy jobban lássa az írást. Aztán hangosan olvasni kezdte:

Telhetetlen vagy te, Pista!

Azért üres cipő, csizma!

Azt üzeni Miklós atyánk:

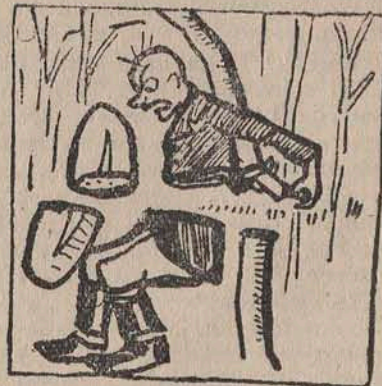
Ne légy kapzsi, ne légy falánk!

Hallod-e te Pista, mit üzent neked a Miklós püspök bácsi?

— Hallottam! — szólt tompán a szomorú válasz.

(Folyt. köv.)

4-ik kép

Elő a kést, hogy megvágom a kenyeret. S ha hiszitek, ha nem, az a bolond kés úgy nekiszaladt a kenyérnek, hogy keresztül vágta nemcsak a kenyeret, de az egyetlen kabátomat is, meg a fát, aminek támaszkodtam. Majd agyonütött a fa. De én legjobban mégis a kabátom sajnáltam.

Ejnye, ejnye kutyateremtette, most hogy megyek haza kabát nélkül? . . .

A MESESKÖNYV.

Halványarcu lányka mesekönyvet néz; képeit csodálja, mert hisz az egész nagyon tetszik neki, ezért nézi hát s míg a képeit nézi, a beteg kislányt a Sugár meglátja s glóriát von rája. „Itt vagyok Lidike!” — ragyog a Sugár, de a lányka szíve most csodákon jár! ... Fordulnak a lapok... Képek változnak... A mesék, oh azok jobban ragyognak!... A Sugár is nézi, mese tetszik neki!... Egy lapot Lidike nagyon soká néz. Halkan szól: „Ez ime a Mikulás és a csuf Krampusz, de mért hordja őt a jó kedves arcu, fehér Mikulás apó?”... A fejét lehajítja, gondolkodik rajta... Majd ránéz a könyvre... Űres már a lap!... Ott áll im előtte a csodás alak... Lidike megretten, de szól az öreg: „Ne félj, jó gyermekem!... A mesekönyved minden szavát szeresd s mindig a jót keresd!”

Kérdi Lidi halkal: — könny lepi szavát — „Mért hordod magaddal krampuszok hadát?” — „Ne félj csacska lányka, nincs krampusz velem, lenge angyalkákra bízom mindenem!” Felel Lidi: „Nézd meg, itt a krampusz, nézd!” „Itt a mesekönyvem, itt volt az előbb, te beléptél s nem hoztad el őt. Tudod mire kérlek?... Hagyd örökre el, meglásd, akkor téged vár szeretettel minden, minden gyermek, jó Mikulás, tedd meg!”

Kedves, halvány gyermek, hiszen azt teszem, bájos angyalsereg jó mindig velem. Kinceset adó sok kaesó, mert hordok sokat s ajándékot osztó kezem simogat, véd, gyámolít, vezet, szolgálva Istennek! Puha keze simít Lidi szöghaján... Majd újra eltűnik... Már a könyv lapján mosolyog Lidire a kedves öreg s mellette van ime a krampuszos tömeg. Hull a Lidi könnye, nedves lesz a könyve. Lidi!... Lidi!... Lányom!... Ébredj!... Mért zokogsz? Elnyomott az álom?... Rossz álmod volt most?... „A Mikulás, anyus, jött beszélgetni. Igérte, hogy krampusz sosem kell neki, s im itt vannak, nézd, pedig tőlük félek!”

Oh, te bohó lányka, hisz ez csak egy kép, mesekönyv lapjára emberek tették. A Mikulás mindig angyalokkal jár, kik kincseit viszik s ha útján talál jó gyermeket, annak ajándékot visznek. „Hát a rossz gyermeknek ki ad virgácsot?”... „Krampusz, de jegyezd meg, hogy aki vásott, Mikulást és angyalt nem várhat soha. Ajándékot annak krampuszok hona küld, de a szent sereg velük nem fog kezét!”

Lidi a könyvre néz s örül a lelke, a könyv eime egész: „Szép mesék kertje.” A mese Mikulás krampuszal járhat, az igazi, az más, csak angyalkáknak szabad vele menni s csak jót tud szeretni!...

Bodnár Irma.

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK

Br. Bánffy Katinka szünidei beszámolója.

Kedves Szerkesztő néni!

Szalárdon nyaraltam és nagyon jól mulattam.

Kirándultunk a hegyekbe és sokat fürdöttünk. A nefelejts magot elvetettem, szépen ki is keltek. A testvérem elment Pestre, intézetbe. Én szombaton megyek az iskolába.

Kézét csókolja:

Bánffy Katinka, II. el. ot.

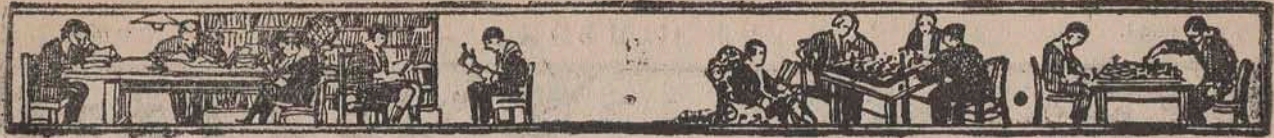
Cluj, 1934. IX. 13.

KIADÓ BACSI POSTAJA.

Kedves kis cimborák, már többször fordultam hozzátok, hogy igyekezzen mindenki lejáratkor kifizetni az előfizetési díját, mert összegyűl s akkor már nehéz egyszerre kifizetni. A jóravalók meg is szívték szavaimat és rendezték előfizetésüket. De van nagyon sok hanyag, könnyelműen gondolkozó gyermek is, akinek eszébe sem jut, hogy minden hónapban sulyos ezreket kell a nyomdának fizetni és az Új Cimbora csak úgy tudja ezeket a sulyos ezreket kifizetni, ha minden előfizető pontosan fizet. Éppen ezért is most átvizsgáljuk könyveinket s akiről látjuk, hogy nagy hátraléka van, annak beszűntetjük a lap küldését.

Az elmúlt héten a következő előfizetéseket nyugtázzuk köszönettel: Ujházi Piroska, Carei 100, Fáy Árpádka, Ciocai 50, Dibáczy Béla, Cadea 100, Seini: Budaházy Zoltán 50, Ravasz Erzsébet 50, Molnár Béla, Tárgul-Săcuesc 50, Cluj: Stranzky Dezső 72, Schilling Dezső 100, Unit Leányotthon 200, Gálffy Zsigmond 100, Alsóosztályosok 200, Szalma Piroska 100, Diamant János 100, Adám Dénes 100, György Pál 100, Jánossy Magda 100, Dr. Mátyás Mátyás 200, Grünwald Jutka 100, Szabó Loránd 100, Cseke Évi 100, Flegler László 300, Deutschek Ildikó 100, Valea lui Mihai: Brezovszky Gizi 50, Polyák Barna 100, Kovács Zsuzsika 34, Kovács Endre 100, Német Laci 50, Spitz Jenő 50, Pete Sárika 100, Kárász Erzsébet 50, Oláh Kató 100; Carei: Kalafoni Ági 100, Tóth Klári 100, Hirsch Klári 100, Herskovits Ivánka 117, Valasuteanu Emil 100; Loco: Guth Viktor 50, Horvay Pötyi 50, Groszmann Ibolya 17, Istók Károly 17, Wenter József 17, Mészáros Imre 25, Szarka Laci 43, Papp Erzsébet 25, Debreczeni Gábor 50, Francia József 20, Saja Ida 43, Krunka Béci 17, Márta Anna 50, Gyene Pali 100, Reszler Kató 17, Szász Feri 43, Tiba Gyuszi 50, Görög Livia 25, Debreczeni Feri 43, Krémer Józsika 17, Berky Kató 34, Guth Gyurka 50, Rosenfeld Lola 17.

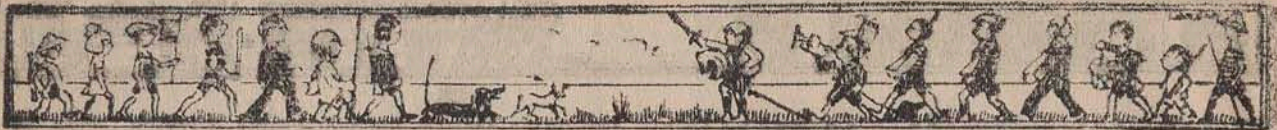

SZERKESZTŐI ÜZENET

Teleky Dezső, Coltesti. A Mikulás cikk szerencsésen megérkezett, ha sikerül, megpróbáljuk egyszerre leköszölni. Azt hiszem az ígéretem most már betudom váltani. Addig is szíves üdvözlét. — **Kovács Nándor, Boghis.** Szívbemarkoló levelét elolvastam. Amit tudunk tenni, megpróbáljuk. A most megjelenő karácsonyi szindarabot bizonyára sok helyen lejátsszák és mindenünnen be is küldik majd a szerzői jog megváltásáért járó összeget. Ezeket kézhezvétel után azonnal küldjük bátyámnak, hogy súlyos betegségében és nehéz anyagi körülményei között segítségére legyünk. — **Imreh Sándor I. g. ot. Brasov.** Rég láttuk már írásodat a postánkban. Bizonyára a tanulási gondok kötnek úgy le. A megfejtések jók. Ibn Ezra legendáját ügyesen fejtetted meg. Az új rejtvényed sora kerül. — **Selyem Piki és Dodó, Sebes Alba.** Gondoltatok az Új Cimborára. Én is gondolok rátok. De akkor örülnék igazán, ha karácsonyra egy szép bemutatkozó levelet írnátok. — **Rossy Nusika, Inen.** Kedves kis cimborám vagy Nusika. Részt is veszel az ajándék sorsoláson. — **Molnár Réka és Agnes, Tg-Săuceș.** No két ügyes székely leányka, hány új kis cimborát toboroztok be karácsonyig? Gondolom, hogy írteszték majd magatokért. De az Új Cimborára is, mert beteszi a neveteket a kalpába a sorsolásnál. — **Dibáczy Béla IV. el. ot. Cadea.** Új kis cimboránk vagy Béluska. Szeretettel fogadunk be kis táborunkba. Reméljük, hogy nem csak szeretni, de terjeszteni is fogod ezt a kis lapot majd. Várjuk a karácsonyi leveled. — **Papp Katus és Laji, Simleul-Silvaniei.** Megkaptatok-e az Új Cimborára ajándékát, amit küldtünk nektek? Gondolom a toborzásban ti is résztvesztetek, hogy a karácsonyi ajándéksorsolásra bekerüljön a nevetek. — **Neumacker Jancsika, Sighet.** Mindig nézem a postában a leveleket, vajjon tőled nincs-e levél? De csak nem volt eddig. Ugy gondolom, hogy karácsonyra akarsz írni egy szép levelet. — **Sármási Géza I. ot.** Megismertem az írásod a postautalvány szelvényén. De nem is árt, ha megtanulod kiállítani, mert olyan tudomány ez, aminek lépten-nyomon hasznát veszed az életben. — **Hajós Pista, Oradea.** Tetszik neked Talpas és Barnabás története. Különösen azon mulattál, hogy Barnabás beleszakadt az őt vizébe. Azóta deb is tud beszélni a nagy dátha biatt. No, de ha eddig érdekes volt, ezután még érdekesebb lesz. — **Fehér Jánosné Ploesti.** Hálás köszönetünk az újabb toborzásért. A lapot már el is kültük. Gondoljuk, hogy karácsony előtt lesz egy kis érdeklődés. Szíves üdvözlétünk. — **Szolomayer Évike, Polyák Barna és Csöppike, Weiss Klárrika és Lilike, Oláh Katóka, Kárási Erzsébet, Pete Sárka, Spitz Jenőke, Izsák Rózsika, Va-**

lea lui Mihai. Új kis cimboráink vagytok. Isten hozott közénk. Reméljük, hogy jó testvéreké lesztek s az Új Cimborát szeretni fogjátok majd. Tóth Klárrikának várom a beszámoló levelét. — **Saja Sándor, Albis.** A mesejátékot elküldtem. Megkapta-e? Kérem, ha engedi ideje, pár sorban nyugtásson meg a megérkezésről. A lapot visszamenőleg, szeptembertől küldtük, ugyszintén az iskolának is. Kérjük az iskolát, ha csak teheti a félévi előfizetési díjat karácsonyig küldje be. — **Kiss Évike és Zolika, Payer Karcsi és Ocsi, Lázár Annuska, Satu-Mare.** Ti is új kis cimborák vagytok, a karácsonyi sorsoláson mind a hárman részt vesztek. — **Tóth Klárrika és Zsófiika, Carei-Mari.** Olvasgattál e már az Új Cimborából, kicsi Klárrika? No majd írjál egy gyöngyvirágos levelet nekem és írd meg, hogy mi tetszett neked és Zsófikának eddig legjobban. Nénikédet és édes jó anyádat melegen üdvözlöm. — **Hirsch Klárrika, Carei** Megkaptad-e a visszamenőleg küldött Új Cimborákat? Szeptembertől kezdve küldtük neked, hogy Talpas és Barnabás történetét elejétől olvashassad. Várom leveledet, amelyben megírod majd, hogy melyik iskolába, hanyadik osztályba jársz? Mit olvastál eddig az Új Cimborából? S mit találtál benne eddig a legérdekesebbnek? — **Gál Lajosné, Galdul de jos.** Elismerő, szívből fakadó sorait jóleső örömmel olvastam. Ugy találja, hogy a megindulás óta sokat fejlődöttünk. És még mennyit fejlődhetnénk, ha az anyagi gondok nem kötnék le minden energiánkat. Elképzelhető milyen erőfeszítéssel kell folytatni csupán a fennmaradásunkért. Nem babra menő játék ez, csodálkozunk, hogy a látók nem látnak, a hallók nem hallanak. Ezért okoz örömet, ha látom, hogy vannak, akik értékelni tudják a munkánkat. S hálás vagyok munkatársainknak, akik velem együtt vállalták ezt a sorsot, a küzdelmeket az Új Cimborára megtartásáért. . . — **Kovács Anna, Hosszapályi.** Kedves tanítónéni — az új cimborák hálásan köszönik az érdeklődést. Reméljük, hogy a gyermekek buzgó olvasói lesznek majd az Új Cimborának. Sőt karácsonyra egy szép levelet is kapunk tőlük. — **Bányai Lenke, Tatabánya.** A beszámoló és bemutatkozó leveled régen várjuk, kicsi Lenke. No, karácsonyra bizonyára kapunk is tőled egy szép hosszú levelet. Levelezőnk írja, hogy a hátralék rendezve lett, amint az előfizetés hozzánk érkezik, azonnal nyugtatni is fogjuk. — **Niedermann Jenőné, Carei.** Az ígért szindarabot elküldtük. Nyugtásson meg felőle, hogy megérkezett-e s lesz-e valami az előadásból. — **Dr. Vargha Lászlóné, Oradea.** A szindarabot elküldtük. Nyugtalanul várjuk az értesítést a továbbiakról. — **Boros Ferencné, Ginta.** Megérkeztek a szindarabok? Szeretetteljes üdvözlét.

FEJTÖRŐ

SSSS segédige at

Beküldte: Öreg góbé.

Szám, szerszám, fém, népfaj, mag. A helyhatározó rag.

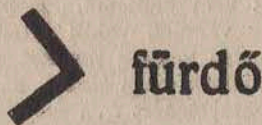
Beküldte: Makó Tivadar, Resița.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

E számjegyek a kockában úgy helyezendők el, hogy minden oldalról 15-öt adjanak ki.

Beküldte: Fila Sándor II. g. o. t. Satu-Mare.

MINI. Képezetek ebből a szóból minél több új szót. Aki a legtöbb új szót képezi az „irni” igével — az lesz a nyertes.

Beküldte: Rosinger István, Ginta.

Megfejtés: 30-as szám. 1. Egyesével. 2. Téli háború. 3. Ajtónálló. 4. Mesemondó királykisasszony. 5. Vipera. 6. Együgyű.

31-es szám megfejtése: Minden erdélyi gyermek az Uj Cimbora ujságot olvassa és terjeszti mindenfelé igazán.

Kitalálja ki: 1. Baia-Mare-n s a vele kapcsolatos Baia-Sprie és Capnic bányáiban a következő ércnemeket bányásszák: galenit, arany, ezüst, rézkéneg, antimon-érc. 2. A költöző madarak: daru, gólya, fűrj, kakuk, fecske, rigó, kócsag, pacsirta, vadkacsa, vadlud, stb. 3. Báró Eötvös József Budán született 1813-ban. 4. Erzsébet királyleány, akit halála után négy évvel szentté avattak, II. Endre királynak volt a leánya. 5. Domitján után Traian lett a rómaiak császára.

Megfejtést küldtek be: Imreh Sándor és András Braxov, György Bertuska és Éva Agris, Izsák Rózsika, Kenderessy Miklós Turda, Csűrű Éva Satu-Mare, Szöke Ist-

ván Odorhei, Páll Bandika Mercurea Ciuc, Hajós Pista Oradea, Katz Lilike Cluj, Róoz Sanyika Cluj, Kálmán Margit, Román Kató, Harkácsi Sárika, Sescők Gizike, Makó Tivadar, Hutina Margit, Deutschenschmied Jenő, Amac, Balogh Pirooska, Balogh Amália, Balogh Etelka, Balogh Ernő, Lenárd Etelka, Böcsi Margit, Makláró Viola, Sütő Éva, Szabó Vilma, Asztalnok Dezső, Vajda Ferencz, Báthori Gáspár.

Nyertesek lettek: György Bertuska Agris, Páll Bandika, amaci el. isk., Deutschenschmied Jenő.

MESÉSKÖNYVEK, ifjúsági írók legjobb munkái kaphatók **KALOCSAY** könyvkereskedésében, Satu-Mare, P. Brătianu.

KEZIMUNKATERVEZÉST,

mozaik, kelim és gobelin festést, kliséket fába és fémbe olcsón készít: **Gacsi István,** Satu-Mare, Str. Brătianu Vintila No. 26.

Az Uj Cimborák irkát, tollat, gummit a **HANGYA SZÖVETKEZETBEN** vásárolnak, mert szüleik is innen vásárolnak szappant, cukrot, lisztet s más élelmiszer- és búszertfélét. Minden városban és a legtöbb faluban van ma már „Hangyának” boltja.

Iskolatáskák, bőröndök és bőrdíszműaruk nagy választékban

SZEKELY ISTVÁN

szijgyártónál, Satu-Mare, Str. M. Viteazul 28.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A **Családszövetség** tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ck. — Magyarországi előfizetőknek kéretnek, hogy hátralékos díjaikat **Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye** címre juttassák el. Amerikában 2.50 dollár. Képviselőnk és megbízottunk Rev. Anthony Szabo Parth Amboy 493. Amboy Ave U. S. A.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 9.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

SEBADSZAJTÓ R. T. NYOMDABERLETE